

Εισήγηση

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η Κεντρική Διοίκηση του Συνδικάτου και 13 από τα Επιχειρησιακά Σωματεία του κλάδου στην Αττική, αποφασίσαμε από κοινού να πραγματοποιήσουμε σήμερα αυτή τη Γενική Συνέλευση, εδώ στην αίθουσα του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας και κάτω από τα κεντρικά γραφεία του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου, σηματοδοτώντας την προσπάθεια που κάνουμε σαν ταξικό κίνημα να δώσουμε αποφασιστική μαχητική απάντηση, στους σχεδιασμούς και την πολιτική της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου.

Η απόφαση που πήραμε στις αρχές του Σεπτεμβρίου να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ και να δώσουμε από κοινού την μάχη με όλα τα ταξικά σωματεία της χώρας για την επιτυχία του δίμηνου αγωνιστικού προγράμματος, με κορύφωση το Πανελλαδικό Συλλαλητήριο στην Αθήνα την 1^η Νοέμβρη στο Σύνταγμα, αποδεικνύεται από τη μέχρι τώρα πορεία, ότι ήταν απόφαση σωστή και απόλυτα αναγκαία.

Αυτό άλλωστε καταδεικνύουν οι μέχρι τώρα αποφάσεις συμμετοχής 581 Εργατικών Κέντρων, Ομοσπονδιών, Σωματείων, Συλλόγων αυτοαπασχολούμενων, αγροτών, γυναικών και φοιτητών – σπουδαστών.

Σε αυτό το συμπέρασμα οδηγούμαστε από τις αποφάσεις 14 Σωματείων του κλάδου στην Αττική, και 15 κλαδικών Συνδικάτων σε όλη τη χώρα.

Αυτοί οι αριθμοί αποτελούν αποστομωτική απάντηση σε όσους εχθρούς -και δήθεν φίλους- του κινήματος θέλουν να προσδώσουν στο μεγάλο Πανελλαδικό Συλλαλητήριο «κομματική υποκίνηση».

Αλλά και η συζήτηση που αναπτύχθηκε τόσο μέσα στο δικό μας κλάδο, όσο και σε όλες αυτές τις 581 οργανώσεις μέχρι σήμερα, αποτυπώνει πόσο σημαντική υπόθεση είναι για την τάξη μας να μεγαλώνει αισθητά, διακριτά σε κάθε χώρο δουλειάς, στα μεγάλα ξενοδοχεία, στα εστιατόρια, στις αλυσίδες γρήγορου φαγητού και τα catering το ρεύμα της αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση, που θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι η ανάπτυξη που έρχεται συμφέρει όλους. Είναι σοβαρή εξέλιξη η κουβέντα που ξεκίνησε για το πώς θα απεγκλωβίσουμε την πλειοψηφία των συναδέλφων μας από τη θεωρία, την πολιτική και πρακτική της ταξικής συνεργασίας και του συμβιβασμού.

Είναι από κάθε άποψη κορυφαίο ζήτημα για το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, να μπαίνει οργανωμένα, σχεδιασμένα, όλο και πλατύτερα το **ποιος δρόμος ανάπτυξης είναι αυτός που συμφέρει εμάς και τις οικογένειές μας.**

- Η ανάπτυξη που μας τάζουν **οι εργοδότες μας**, με αντάλλαγμα να μειώσουμε τις απαιτήσεις μας, δεν έχει δουλειά για όλους, γιατί αλλιώς θα κινδύνευαν τα κέρδη τους. Αυτό μαρτυρά η κατάσταση που επικρατεί σε κάθε χώρο, με τον καθένα από μας να κάνει δουλειά για δυο και τρεις. Αυτό μαρτυρά ο αριθμός των 1,5 εκ. ανέργων.
- Η ανάπτυξη που διαφημίζει **η κυβέρνηση**, με αντάλλαγμα να κάνουμε υπομονή και να μάθουμε να ζούμε με λιγότερα, δεν έχει σπίτι και θέρμανση για όλους, γιατί αλλιώς η γη και η ενέργεια δεν θα ήταν εμπόρευμα και δεν θα θησαύριζαν μια χούφτα πολυεθνικές.
- Η ανάπτυξη που μας υπόσχονται **όσοι το παίζουν προοδευτικοί και ριζοσπάστες**, με αντάλλαγμα να τους επιλέξουμε σαν την επόμενη κυβέρνηση, έχει μονάχα ένα ψίχουλο για όσους είναι εξαθλιωμένοι, γιατί αλλιώς θα έπρεπε να πουν την αλήθεια: **ότι κέρδη για τα μονοπώλια και ευημερία για το λαό δεν έγινε, δεν γίνεται και δεν θα γίνει ποτέ και πουθενά.**

Αγαπητοί συνάδελφοι,

στο μήνα που πέρασε το Συνδικάτο και τα επιχειρησιακά Σωματεία κάναμε μια μεγάλη πραγματικά προσπάθεια, απέναντι σε δύσκολες και σύνθετες συνθήκες, με το κίνημα συνολικά σε υποχώρηση, με την απογοήτευση και τον φόβο να κυριαρχεί στην πλειοψηφία των συναδέλφων μας. Είναι γεγονός ότι δεν καταφέραμε μέσα σε ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα να γυρίσουμε ανάποδα τον κόσμο. Δεν ήταν άλλωστε αυτός ο στόχος μας, γιατί δεν έχουμε αυταπάτες.

Είμαστε όμως οι μόνοι που παλεύουμε κόντρα στο ρεύμα, κόντρα σε θεούς και δαίμονες, με αντίπαλο τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό για να κερδίζουμε κάθε μέρα κι από έναν συνάδελφο από τις αντιλήψεις που σπέρνουν όσοι θέλουν το κίνημα υποταγμένο και ευνουχισμένο.

Είμαστε οι μόνοι που προσπαθούμε να φέρουμε σε πέρας το καθήκον να αντισταθούμε σε όσα σχεδιάζουν.

- Δεν θεωρούμε την **αύξηση των ορίων ηλικίας για σύνταξη** και τη μείωση των συντάξεων χαμένη υπόθεση. Σηκώσαμε το ζήτημα του ασφαλιστικού όταν όλες οι άλλες δυνάμεις στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι από τώρα έτοιμες να διαπραγματευτούν πόσο λιγότερο θα ζούμε.
- Δεν αποδεχόμαστε τη **μείωση των εργοδοτικών εισφορών**, γιατί ξέρουμε καλά ότι αυτό θα έχει τραγικές επιπτώσεις στα ταμεία μας και άρα στο εφάπαξ, στην υγεία-πρόνοια.
- Δεν είμαστε **ντίλερ των προγραμμάτων ψευτοαπασχόλησης** σαν τη ΓΣΕΕ, όχι μονάχα γιατί κανείς δεν ζει με 400 ευρώ, αλλά γιατί αυτά τα προγράμματα υποθηκεύουν το μέλλον των παιδιών μας και στέλνουν εμάς τους πατεράδες μια ώρα αρχύτερα στην ανεργία.

- Δεν πανηγυρίζουμε για **τρεις μήνες επίδομα ανεργίας το χρόνο**, όπως η Ομοσπονδία, όχι μόνο γιατί η ανεργία δεν είναι δική μας επιλογή, αλλά γιατί η οικογένειά μας πρέπει να ζήσει δώδεκα μήνες.
- Και τέλος, δεν καταπίνουμε **την κοροϊδία του 1% αύξηση** από το Γενάρη, για τέσσερις λόγους:
 - πρώτα γιατί οι συνάδελφοί μας στον επισιτισμό είναι χωρίς συλλογική σύμβαση, δουλεύοντας με κάτω από 500 ευρώ και έχουμε καθήκον να δώσουμε από κοινού τη μάχη, όλοι μαζί για να υποχρεώσουμε τους εργοδότες να διαπραγματευτούν μαζί μας,
 - δεύτερο γιατί το πάρτι των κερδών των μεγαλοξενοδόχων και των μεγάλων αλυσίδων στην εστίαση είναι μεγαλύτερο από ποτέ και άρα δεν μπορεί να περνά καμιά κλάψα ότι πρέπει να βάλουμε πλάτη για να σωθούν οι επιχειρήσεις,
 - τρίτο γιατί θεωρούμε ότι πρέπει να καλύψουμε τώρα τις απώλειες που είχαμε, από όσα μας πήραν το τελευταίο τρίχρονο
 - και τέταρτο γιατί **εμείς ποτέ δεν διεκδικούσαμε με βάση τις ανάγκες των αφεντικών μας, αλλά με κριτήριο τις δικές μας σύγχρονες ανάγκες.**

Αγαπητοί συνάδελφοι,

είναι σαφές ότι οι **διεκδικήσεις μας πρέπει να γίνουν καθολική απαίτηση από όλο τον κλάδο**. Αυτό είναι η πρώτη προϋπόθεση για να έχουμε πορεία ανοδική.

Είναι επίσης ξεκάθαρο ότι **χωρίς αγώνα δεν θα μας χαρίσει ποτέ, κανείς, τίποτε και για κανένα λόγο**.

Να εστιάσουμε λοιπόν σε αυτά τα **δυο κρίσιμα ζητήματα**.

Μπορεί κάποιος εργαζόμενος να λέει ότι είναι δίκαιο να ζητούμε αυξήσεις, να καλύψουμε τις απώλειες από τις μειώσεις. Την ίδια ώρα όμως είναι σφηνωμένη στο μυαλό του η σκέψη ότι «καλά είναι κι αυτά τα λίγα που παίρνω». Τις περισσότερες φορές δεν την λέει, αλλά την εκφράζει με την απουσία του από την οργάνωση των αγώνων. Άρα, το τί διεκδικούμε δεν είναι ταυτόσημο με το τί θέλουμε. **Χρειάζεται λοιπόν η διεκδίκηση να μπει στην ημερήσια διάταξη όλων των σωματείων, του κάθε χώρου δουλειάς**. Να ενδιαφερθούμε για το πιο μικρό πρόβλημα, ως το πιο μεγάλο. Να μην αφήσουμε τίποτε να πέσει χάμω. Να έχουμε αιτήματα για όλα όσα αφορούν τις συνθήκες δουλειάς, την υγιεινή και ασφάλεια, το μισθό, το διάλειμμα, το ωάριο, τα μέτρα προστασίας της μητρότητας. Αλλά και το πόσο στοιχίζει να πάμε στη δουλειά, τον ελεύθερο χρόνο, την πρόληψη και την αποκατάσταση της υγείας μας, τη μόρφωση των παιδιών μας. Να πείσουμε τους νέους εργαζόμενους ότι η προσωρινότητα στη δουλειά, εκφράζεται ως προσωρινή ζωή. Μια ζωή που θα παραμένει έτσι για όσο δεν αντιλαμβανόμαστε ότι σαν παραγωγοί αυτού του πλούτου εμείς πρέπει να καθορίζουμε τη ζωή μας, τον ελεύθερο χρόνο μας, το κουμάντο στα μέσα παραγωγής, αλλιώς θα παραμένουμε αναλώσιμο καύσιμο για τα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Μετά χρειάζεται να **στηριχτούμε στις δικές μας δυνάμεις**, γιατί δεν είμαστε όλοι μαζί, ένα πράγμα, με όμοια συμφέροντα. Ποτέ δεν περνάγαμε καλά όταν αβγάτιζαν τα κέρδη του

εργοδότη. Στην καλύτερη περίπτωση μας πέταγε μια δωροεπιταγή για την καλή χρονιά που του φέραμε. Στην άσχημη στιγμή, αυτός διατηρούσε τις ανέσεις και τα πλούτη του κι εμείς μέναμε απλήρωτοι, ανασφάλιστοι ή χάναμε τη δουλειά μας.

Πότε αναγκαζόταν να κάνει παραχωρήσεις;

Όταν ο δικός μας αγώνας τον υποχρέωνε να δώσει ένα περίσσιο κομμάτι από τον ιδρώτα μας.

Πότε κυβέρνηση έκανε πίσω και ανασχέσαμε την επιθετικότητά της;

Όταν όλοι οι κλάδοι, μαζί αταλάντευτα δώσαμε αποφασιστικό αγώνα για την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας.

Όταν σε αυτά τα δυο ζητήματα δουλέψουμε όλοι μαζί αποφασιστικά, με πάθος, πίστη στο δίκιο μας θα κατανοήσουμε αυτό που ιστορικά είναι αποδεδειγμένο:

ΔΙΕΚΔΙΚΩ-ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ-ΚΑΤΑΚΤΩ.

Αυτό ήταν και είναι το κλειδί που θα χρησιμοποιήσουμε το επόμενο διάστημα, για να ανοίξουμε τα βουλωμένα αυτιά και τα κλειστά μάτια.

Τα εμπόδια που έχουμε μπροστά μας είναι μεγάλα, αλλά όχι ανυπέρβλητα.

- **Ο φόβος και η τρομοκρατία έσπασαν στο παρελθόν μπροστά στην αλληλεγγύη και στην ενότητα της τάξης μας.** Με αυτά τα εργαλεία πήραμε πίσω εκατοντάδες απολύσεις και πληρώθηκαν δεδουλευμένα εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ. Επιβάλλαμε την ελεύθερη συνδικαλιστική δράση σε χώρους που ήταν γκέτο.
- **Η υπονόμηση των αγώνων μας, η συκοφαντία σε αγωνιστές, ο χαφιεδισμός των εργατοπατέρων είχε πάντα κοντά ποδάρια.** Η υπεράσπιση των ταξικών σωματείων μας, η εμπιστοσύνη στις δυνάμεις που με ανιδιοτέλεια υπερασπίζονται τα συμφέροντά μας, είναι στοιχεία που συνέβαλαν ώστε να πετάξουμε έξω από τις οργανώσεις μας τα συνδικαλιστικά στηρίγματα της εργοδοσίας.
- **Οι δικές μας αδυναμίες,** οι καθυστερήσεις, οι δισταγμοί, τα πίσω μπρος, η κούραση. Αυτά αφορούν όλους εμάς που είμαστε μπροστά, που κάνουμε λάθη, πάνω στην ανησυχία μας να μαζέψουμε πολλές φορές τα αμάζευτα. Οι αδυναμίες όμως διορθώνονται όταν δεν τις κάνεις σημαία για να δικαιολογήσεις μια αδικαιολόγητη οπισθοχώρηση, ή αδράνεια. Οι καθυστερήσεις δεν είναι καθοριστικές όταν τις καταλάβεις και την επόμενη φορά είσαι μπροστά κι όχι πίσω από τις εξελίξεις. Ο δισταγμός δεν ξανάρχεται όταν δουλεύεις με σχέδιο και έλεγχο. Τα πίσω μπρος, αναγκαία μερικές φορές, δεν πρέπει ποτέ να γίνονται κανόνας. Η κούραση δεν σε καταβάλλει όταν μέσα στον αγώνα μπαίνουν νέες δυνάμεις, όταν γινόμαστε ξάφνου πολλοί.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

έχουμε πολλά μέτωπα ανοιχτά και η ανηφόρα μοιάζει κάτι σαν αναρρίχηση. Κοιτάμε δεξιά κι αριστερά και μας φαίνεται ότι είμαστε λίγοι. Η μια επιλογή μας είναι να πάμε σπίτι και να περιμένουμε τα χειρότερα, αλλά αυτό δεν μας αξίζει. Η άλλη επιλογή μας είναι μονόδρομος.

Σαν Συνδικάτο και επιχειρησιακά σωματεία, σαν παραρτήματα και αγωνιστικοί πυρήνες σε μικρούς και μεγάλους χώρους, επιλέξαμε να αγωνιστούμε. Να καλέσουμε τους εργαζόμενους να έρθουν δίπλα μας και να εμπνεύσουμε με την αποφασιστικότητά μας, με τη γλώσσα της αλήθειας που μόνο εμείς οι εργάτες την μιλάμε άπταιστα.

Επιλέξαμε να προτείνουμε στη Γενική Συνέλευση, αλλά και σε κάθε ένα από τα 23 επιχειρησιακά σωματεία της Αττικής, Η 1Η ΝΟΕΜΒΡΗ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑ 24ΩΡΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ.

Όχι μόνο γιατί το επιβάλλουν οι συνθήκες, η επίθεση που δεχόμαστε, η αδιαλλαξία των εργοδοτών. Αλλά και γιατί εμείς δεν έχουμε στο DNA μας το γονίδιο της απογοήτευσης. Άλλωστε ξέρουμε καλά από οργάνωση αγώνων, γιατί είμαστε αυτοί που βρεθήκαμε μπροστά σε κάθε αναμέτρηση με την εργοδοσία, τις κυβερνήσεις της, τα τσιράκια της μέσα στο κίνημα.

Πρέπει σήμερα εδώ όχι μονάχα να πάρουμε την απόφαση για την απεργία, αλλά να δεσμευτούμε ότι θα την οργανώσουμε όσο καλύτερα γίνεται.

- Με ζωντανές, ουσιαστικές, ανοιχτές στους εργαζόμενους συνεδριάσεις όλων των διοικητικών συμβουλίων των σωματείων.
- Με νέες Γενικές Συνελεύσεις και συσκέψεις παντού, ακόμα και στον μικρό χώρο δουλειάς.
- Με δουλειά άνθρωπο τον άνθρωπο, σε αυτούς που μερικές φορές παρασυρόμαστε και λέμε ότι δεν καταλαβαίνουν, αλλά είναι αυτοί με τους οποίους θα βρεθούμε δίπλα-δίπλα στις μάχες που έρχονται.
- Με όσους μέχρι πριν λίγο καιρό κοιτούσαμε με επιφύλαξη γιατί τους παραμύθιασαν τα τσιράκια του εργοδότη, οι εργοδοτικοί συνδικαλιστές.
- Να αντιμετωπίσουμε τις χαμηλές αγωνιστικές διαθέσεις με την απάντηση στο ερώτημα «γιατί δεν υπάρχει άλλη λύση», με επιχειρήματα από την καθημερινότητα μας, αξιοποιώντας την πείρα που αποκτήσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα.
- Να πολεμάμε το «τίποτε δεν γίνεται» με το «όλα είναι στο χέρι μας».
- Να γίνουμε ακούραστοι και να δώσουμε με ενθουσιασμό τη μάχη να κερδίσουμε όσους ως σήμερα τους «νίκησε» ο φόβος και η απογοήτευση.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

δυσόλημη ζήτημα που μπαίνουν απόψε για ψήφιση με πρόταση ομόφωνη της Κεντρικής Διοίκησης του Συνδικάτου.

1. Ζητούμε από τη Γενική Συνέλευση να πάρει απόφαση για τα σχέδια τοπικών κλαδικών συλλογικών συμβάσεων που θα καταθέσουμε αύριο στις εργοδοτικές οργανώσεις.

Ως εξέλιξη να γνωρίζουμε όλοι ότι στο Hilton υπογράφηκε επιχειρησιακή ΣΣΕ με 1% αύξηση από 1/7/2014 και 1.5% από 1/1/2015. Επιπρόσθετα συμφωνήθηκε να δοθούν δωροεπιταγές 350 ευρώ σε κάθε εργαζόμενο με αορίστου χρόνου εργασιακή σχέση.

Γνωρίζουμε ακόμα ότι κάποια επιχειρησιακά σωματεία έχουν ήδη ξεκινήσει τη διαδικασία διαπραγμάτευσης για υπογραφή επιχειρησιακών ΣΣΕ με αυξήσεις, όπως στο Intercontinental, στο Metropolitan, στο Novotel, στο Stanley.

Νομίζουμε λοιπόν ότι είναι ώριμο να μπει μπροστά το Συνδικάτο και να επαναφέρει το ζήτημα της τοπικής κλαδικής ΣΣΕ στα ξενοδοχεία, με αίτημα να επανέλθουν οι μισθοί όπου ήταν πριν τον Ιούλη του 2012. Τα στοιχεία που μέχρι στιγμής έχουμε για την τουριστική κίνηση και για τις πληρότητες στα ξενοδοχεία είναι τέτοια που όχι μόνο δικαιολογούν την κίνηση αυτή από μέρους μας, αλλά επιβάλλουν να πάμε με μεγαλύτερη προσδοκία στους εργαζόμενους, μια που ευρύτερα κουβεντιάζεται το θέμα των μισθών. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα από την ΕΞΑΑ, η πληρότητα των ξενοδοχειακών μονάδων για το πρώτο 8μηνο αυξήθηκε κατά 22,3% έναντι της αντίστοιχης περιόδου του 2013, η μέση τιμή δωματίου κατά 4,9% και το έσοδο ανά διαθέσιμο δωμάτιο κατά 28,3%. Κι όλα αυτά ενώ και το 2013 τα στοιχεία της ΕΞΑΑ εμφάνισαν για το ίδιο διάστημα αύξηση 8,1% στις πληρότητες και 5,8% στο έσοδο ανά διαθέσιμο δωμάτιο σε σχέση με το 2012. Όλη αυτή η δουλειά βγήκε με το ίδιο ή και λιγότερο προσωπικό σε σχέση με πέρσι. Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς ότι έχει αυξηθεί κατακόρυφα ο βαθμός εκμετάλλευσης κι έχει πέσει ακόμη περισσότερο η τιμή της εργατικής δύναμης.

Για τον Επισιτισμό και τα Ζαχαρώδη η κατάσταση είναι εντελώς διαφορετική. Η απουσία συλλογικής ρύθμισης έχει κάνει τρομερή ζημιά, όχι μόνο στο εισόδημα αλλά και στη συνείδηση των νέων ιδιαίτερα εργαζομένων. Θέλει από μας πλατιά εκστρατεία ενημέρωσης σε όλους τους χώρους που διατηρούμε επαφή και να βγούμε θαρρετά και στους υπόλοιπους, σε όσους μπορούμε να φτάσουμε. Τί σημαίνει Συνδικάτο, μορφή οργάνωσης των εργαζομένων, ΣΣΕ, δικαιώματα.

Ζητήσαμε επίσημα από την ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ Εστιατορικών ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ να μας γνωστοποιήσει τις οργανώσεις-μέλη της, ώστε να στείλουμε πρόσκληση για έναρξη διαπραγματεύσεων για υπογραφή τοπικής κλαδικής ΣΣΕ, το σχέδιο της οποίας έχετε επίσης στα χέρια σας. Σε περίπτωση άρνησής τους θα εξετάσουμε την πιθανότητα να προσφύγουμε στον ΟΜΕΔ, μιας και η Ομοσπονδία δεν μας έχει ενημερώσει αν έχει κάνει οποιαδήποτε ενέργεια προς αυτή την κατεύθυνση.

2. Σχετικά με το δεύτερο ζήτημα.

Ήρθε για ψήφιση χτες στη Βουλή το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για τα **οικονομικά των κομμάτων**. Νομοσχέδιο πονηρό, που μας αφορά και μας. Νομοσχέδιο που όχι μόνο δεν έχει στόχο την αντιμετώπιση της διαπλοκής επιχειρηματικών οικονομικών συμφερόντων με τα πολιτικά κόμματα και βουλευτές, όπως υποκριτικά ισχυρίζονται, αλλά αντίθετα τη νομιμοποιεί, θεσμοθετώντας τις συναλλαγές κομμάτων και βουλευτών με τους

επιχειρηματικούς ομίλους, θεσπίζοντας μάλιστα και έκπτωση στο 100% των σχετικών ποσών από το φορολογητέο εισόδημα των επιχειρηματιών - χρηματοδοτών.

Την ίδια στιγμή, προσπαθεί να περιορίσει τη δυνατότητα κόμματα που στηρίζονται οικονομικά από το λαό να απευθύνονται σε αυτόν για την οικονομική τους στήριξη και λειτουργία, θεσμοθετώντας το φακέλωμα των μελών και φίλων ενός κόμματος που από το υστέρημά τους επιθυμούν να το ενισχύσουν οικονομικά, επιβάλλοντας την αναγραφή των στοιχείων τους και του ΑΦΜ ή του αριθμού της αστυνομικής τους ταυτότητας, ακόμα και για μια συνδρομή ή οικονομική ενίσχυση 2-5 ευρώ.

Τα παραπάνω αποσκοπούν στον περιορισμό της πολιτικής δράσης ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική και αποτελεί μέρος της συνολικής πολιτικής για την καταστολή των αγώνων του εργατικού - λαϊκού κινήματος και των μέτρων που ετοιμάζονται σε βάρος της λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων και του δικαιώματος της απεργίας.

Νομίζουμε ότι είναι υποχρέωση όλων των εργαζόμενων και του λαϊκού κινήματος να αντιταχθεί σε αυτούς τους σχεδιασμούς, να απαιτήσει, να παλέψει να μην ψηφιστεί και να μην εφαρμοστεί.

Προτείνουμε να εκφράσουμε με ψήφισμα της Γενικής μας Συνέλευσης την κατηγορηματική μας αντίθεση σε αυτούς τους σχεδιασμούς και να καλέσουμε την κυβέρνηση να αποσύρει το νομοσχέδιο και τους βουλευτές να το καταψηφίσουν στη Βουλή.

Σε κάθε περίπτωση, να εκφράσουμε την καταδίκη μας σε αυτές τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις της κυβέρνησης δηλώνοντας τη διάθεσή μας να αγωνιστούμε για να μην εφαρμοστεί.

Κλείνοντας την εισήγηση, ελπίζουμε να γίνει σήμερα μια ουσιαστική συζήτηση που θα συμβάλλει στους στόχους που βάλλαμε και που όλοι μαζί καλούμαστε να υλοποιήσουμε.